

Nego ona jedna duša
 Kojano nas sritno kuša,
 Sritno kuša, vele pita
 Da je manje željna svita.
 Oj rumeni, veni goro,
 Taj si ukaži, željna zoro!
 Željna zora, željno blago
 Di je Isus sunce žarko.
 O Isuse, di si kaži,
 Tebe moja duša traži.
 S tobom živit i umriti
 I uvike vikovati. Amen.

17. Prvi stih popijevke: O ISUSE, ŽELJO MOJA
 (Posebni naslov):

PJEVAČ:

Ime i prezime: MARA LOVRIĆ

Starost: 67 godina

Zvanje: domaćica

Rodom iz: Duži, župa Neum

Ostali podaci o pjevaču: djev. prezime Batinović

ZAPIS:

Nadnevak: 29. travnja 1993. godine

Mjesto: Duži, župa Neum

Pokrajina: Hercegovina

Ime zapisivača: Niko Luburić, svećenik mostarske biskupije

Tiskano (da - ne): ne

$\text{♩} = 76$

O I - su - se, že - ljo mo - ja,
 Te - be že - li du - ša mo - ja.

O Isuse, željo moja,
 Tebe želi duša moja.

(Nastavak slijedi)

O hrvatskim rômarskim bistričkim popijevkama iz Međimurja

Miroslav Vuk, Zagreb

(Nastavak)

PREMISLITE, DRÁGI LJUDI

Umjereno ($\text{♩} = 102$)

mf Pre - mi - sli - te, drá - gi lju - di,
 kr - šče - ni - ki lju - blje - ni,
f od Ma - ri - je, maj - ke Bò - žje,
 jê - ni se - dem že - lo - sti!

1. Premislite, drági ljudi, kršćeniki ljubljeni,
 od Marije, majke Bòžje, jêni sedem žalosti!
2. Podignite oči vaše sada ovdí na oltár,
 na jem čete zaglêdati ljubavi Božanske dár.
3. Si smo došli pohoditi Majku sedem žalosti
 kaj dêlniki postánemo v nebi jênih radosti.
4. Je li vidiš kak Marija suze toči, zdiháva?
 Da j' s kamena srca bilo, kaj se nej rasplakalo!
5. Najmre za Sineka svoga, koga je porodila,
 Jêzuška ljubljenoga, koga je odgojila.
6. Prvu žalost je imala zarad Sinka svojega
 kad ga je Herodeš iskal kak dêčeca maloga.
7. Bêžala je ž jim po noći v onom zimskom vrêmenu
 samo da opčuva smrti dêtece narodjeno.
8. Žalosna je bila onda kad vu vrtu se molil,
 s krvávim se znojem znojil, od háharov vlovljen bil.

9. Od Piláta do Kajfaša nacukávan, popljuvan
i pred svojom tužnom Majkom vês sprebijen,
bičuvan.
10. Vel'ka žalost joj je bila kad predrági jêni Sin
teškoga je nesel križa, tri put opal je pod jim.
11. O, kak bi mu ona rada bila križ pomagala,
ali nêje smela blizu do dêteta svojega!
12. Kakvu žalost jê imêla, gdo bi mogel spisati,
kad je Mati vidla Sina vre na križu viseti!
13. Ruke, noge prikovane i rebro prebodeno,
hude rane svud zavdáne v têlo Sinu Bôžjemu.
14. Veliku je žalost mêla i žuhko se plakala
kad je s križa svoga Sina mrtvog v krilo prijela.
15. Spunile se jesu rêči, ošter meč ju prebol je,
a se to je pretrpêla za naše zveličenje.
16. Kada têlo mrtvog Sina vu grob su položili,
takaj bile su spunjene jênih sedam žalosti!
17. Da li ti je i ve, grêšnik, srce s trdog kamena?
Si ve videl kaj trpêla za tve grêhe Marija?
18. Skruši se ti preponizno i hiti na kôlena,
v skrušenosti s živom vêrom prosi milost Jêzuša!
19. O ti, naš raspêti Jêzuš, milosti nam svoje daj,
a po smrti z svojom Majkom zapeljaj nas v vêčni raj!

SIMO SADA PRISTUPIMO

Umjerenost (♩ = 50)

mf Si - mo sa - da pri - stu - pi - mo,
 drá - ga bra - ča i sè - stre,
f i ve - se - lo po - zdra - vi - mo
 svè - to sr - ce Ma - ri - je!

1. Simo sada pristupimo, drága brača i sêstre,
i veselo pozdravimo svêto srce Marije!
2. Tvoje srce mi častimo, o Marija Djêvica,
k tvojemu srcu mi bežimo, budi nam pomoćnica!
3. Ti si čisto srce dála višnjem Bogu kak svoj dár
i Djêvica si ostala s čistim srcem za sigdár.
4. Iz tvê djêvičanske krvi Isus je živlêenje zêl,
on je v tvojemu srcu živi Bog i človek biti htêl.
5. Tebe srce je bolêlo gda su Sinka vlovili,
vêl'ku žalost je trpêlo gda su njega križali.
6. Tvoj'ga Sinka mrtvo têlo gda su s križa dol' zeli,
tvoje srce je želêlo v naručaj ga prijeti.
7. Oh, nesrêčni človek, misli kaj Marija se trpi,
a ona ti odgovárja: "Semu, grêšnik, kriv si ti."
8. O Marija, srce tvoje nêčem več žalostiti,
zêmi me za dête svoje, verno ču ti služiti!
9. V tvojemu srcu velki, mali, najde pomoć saki čas,
gda na sudu bumo stáli, o Marija, bráni nas!

OH, KAK DRAGOGA JÊZUŠA BOGA

Umjerenost (♩ = 60)

mf Oh, kak dra - go - ga
p Jê - zu - ša Bo - ga tu - ži - ju
 ja - ko za do - bro sa - ko.

1. Oh, kak dragoga Jêzuša Boga
tužiju jako za dobro sako
2. krivi svedoci s krivimi zrôki.
Pluskaju v lice prez se krivice.
3. Sêm, tam natêžu, ruke mu vežu,
na obraz pluju, mrsko ga psuju.

4. "Raspni ga, raspni, raspni ga, raspni!"
glasno kričiju, pri stupu biju.

5. S báršonskem pláščem jega obláče,
a trjem predrágu korune glávu.

6. Križ téžek vlêče, nigdo mu nêče
zagovor dati nit' pomagati.

7. Mati mu rada bi pomagala,
ne sme nit' blizu pristupit križu.

8. Križ ga podira da skorom hmira
iduč na goru Kalvariovu.

9. Ondaj na gori Kalvariovi
na križ ga dêli i tam raspêli.

10. S oštremi čavli ga prikovali,
gori postajli i tak ga stajli.

11. Onak viseći sedam je rêči
zadič govoril ki je se stvoril.

12. Nam je predrágu ostavlil Majku,
včinił tolvaja vrêdnoga raja.

13. Žêju veliku, Božajku diku
koj imal sigdar, trpel je vêndar.

14. Zatim predrágu naklonil glavu
dušu je spustil, Ocu izručil.

15. V pismah rečeno se je spujeno,
svojom nas mukom se je otkupil.

16. Prsi jegove Longin prebode,
sunce potêmne, mêsec počrne,

17. puknu pečine, v cirkvaj zidine
prestrašen sôldát začel je bêžat.

18. Presveto têlo s križa se zelo
žalosni Majki vu krilo dêlo.

19. Potlam ga zêli, milo objêli,
v novi grob dêli i pokopali.

20. O, moj lublêni Jêzuš milêni,
prosti nam grêhe, fčini nas vrêdne.

21. Vrêdne nas fčini tu na nizini
po svoji muki i neba diki.

22. Kaj nam po smrti raj bu otprti,
gdê bumo s Tobom, prezmožnim Bogom,

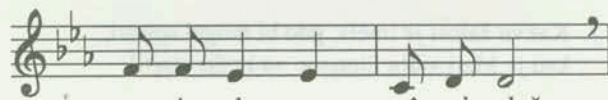
23. fálu Ti dáli, svet! popêvali
i za se vêke s Tobom ostali!

NEBO, ZEMLA, SE STVORÊJE

Umjereno (♩ = 48)

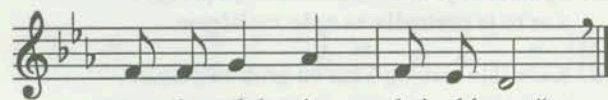
Ne-bo, ze - mla, se stvo-rè - je

vu je - den se gê - ni plač,

ar Ma-ri - ji, Maj-ki, sr - ce

pre-bo - del je bri - tki mač

1. Nebo, zemla, se stvorêje vu jeden se gêni plač,
ar Mariji, Majki, srce prebodel je britki mač
2. glêdajući Sinka svoga kak dol' s križa jemlejo,
mrtvoga i krvavoga vu krilo polážejo.
3. Mile ruke, mile noge i prsi prebodene,
pretrpête rane, boli nemogučno zrečene.
4. O, žalosne majke, dê ste, ke ste dêcu zgubile,
hote simo i poglêjte tugu Majke Marije!
5. Eli je li dê tak štêra velku žalost čutila?
Je li štêra vejš od mene žuhki suz prelêjala?
6. Moj žalosti nêga kraja doklam hoču živeti
ter se žuhke muke, smrti drágog Sina zmisлити.
7. Oštri meči od žalosti srce su mi preboli,
radost me je napustila vu toj suznoj dolini.
8. O, Isusek izrajeni poglej na nas skrušene,
svoj blagoslov nam podêli radi Majke lublene!
9. Anda brača i sêstrice, z Međimorja maloga
molimo se Majki Bôži kaj nam takšu milost da
10. kaj vi živlêju se nevole strplivo podnášamo,
a po smrti ž jom vu nebi navek Boga fálimo.

(Nastavak slijedi)